

تأثیر رهبری اخلاقی و اثربخشی رهبری بر قصد ترک شغل کارکنان با توجه نقش واسطه‌ای استرس شغلی: مطالعه موردی کارکنان سازمان فرهنگ و ارشاد اسلامی شهر رشت

الهام صفری *، 168،

1396-11-10

نیت ترک خدمت، میل ارادی افراد برای پایان دادن به همکاری در یک سازمان است. با آنکه این نیت ممکن است هیچگاه عملی نشود، لیکن امکان دارد که این نیت تأثیر خود را در قالب هایی چون غیبت، اهمال، خرابکاری و مانند اینها نشان دهد. یکی از راه های جلوگیری از ترک خدمت و پیامدهای آن، شناسایی عواملی است در تحریک نیت های ترک خدمت افراد نقش دارند. در پژوهش حاضر بررسی تأثیر رهبری اخلاقی و اثربخشی رهبری بر قصد ترک شغل کارکنان با توجه نقش واسطه‌ای استرس شغلی در بین کارکنان سازمان فرهنگ و ارشاد اسلامی شهر رشت مورد بررسی قرار گرفته است. برای این منظور از کارکنان سازمان فرهنگ و ارشاد اسلامی شهر رشت به تعداد 102 نفر استفاده گردید. برای محاسبه حجم نمونه آماری از فرمول کوکران جوامع محدود استفاده شد که در نهایت حجم نمونه 97 نفر محاسبه شد. افراد مورد مطالعه به روش نمونه گیری غیرتصادفی ساده انتخاب شدند. روش گردآوری اطلاعات میدانی، ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه استاندارد و روش تجزیه و تحلیل داده‌ها، از تحلیل رگرسیون بوده است. روایی تحقیق با استفاده از روایی محتوا از طریق استاد راهنما مورد سنجش قرار گرفت. پایایی تحقیق نیز با استفاده از روش آلفای کرونباخ سنجیده و تایید می‌گردد که میزان آلفای بالاتر از 7/0 قابل قبول تلقی می‌شود. نتایج تحقیق نشان داد که رهبری اخلاقی تأثیر منفی بر قصد ترک شغل کارکنان سازمان فرهنگ و ارشاد اسلامی شهر رشت دارد، اما این تأثیر در مورد اثربخشی رهبری وجود ندارد و فرضیه دوم رد شد. از طرفی این نتایج نشان داد که استرس شغلی تأثیر مثبتی بر قصد ترک شغل کارکنان سازمان فرهنگ و ارشاد اسلامی شهر رشت دارد. رهبری اخلاقی نیز تأثیر منفی بر استرس شغلی کارکنان سازمان فرهنگ و ارشاد اسلامی شهر رشت دارد. در نهایت، نتایج حاصل از یافته‌های تحقیق نشان داد که اثربخشی رهبری تأثیر منفی بر استرس شغلی کارکنان سازمان فرهنگ و ارشاد اسلامی شهر رشت ندارد، لذا فرضیه پنجم نیز رد شد.

کلمات کلیدی : رهبری اخلاقی، اثربخشی رهبری، قصد ترک شغل، استرس شغلی، سازمان فرهنگ و ارشاد اسلامی

